

**FESTIVAL
ÉMERGENTS**

17 DE FEBRER
SALA 2 ORIOL MARTORELL

**AXELLE
FANYO**

MARATÓ EMERGENTS

PROGRAMA DE MÀ

ARNOLD SCHOENBERG

(Viena 1874 - Los Angeles 1951)

BREITL LIEDER

Selecció

Galathea

Der genügsame Liebhaber
Seit ich so viele Weiber sah

SOFIA AVRAMIDOU

Thessalònica, Grècia 1988

ENTRE LES MIROIRS

Obra encàrrec de la Calouste Gulbenkian Foundation, Auditorium-Orchestre National de Lyon,
Philharmonie de Paris i European Concert Hall Organisation.

NEGRO SPIRITUAL

SOMETIMES I FEEL LIKE A MOTHERLESS CHILD

FLORENCE BEATRICE PRICE
(Arkansas 1887 - Chicago 1953)

SONG TO THE DARK VIRGIN

MARGARET BONDS
(Chicago 1913 - Los Angeles 1972)

THE NEGRO SPEAKS RIVERS

WILLIAM BOLCOM
(Seattle 1938)

CABARET SONGS

Selecció

Song of Black Max
Toothbrush Time
George
Amor

La durada aproximada del concert és de 45'

AXELLE FANYO, SOPRANO

KUNAL LAHIRY, PIANO

COMENTARI

per **Miquel Gené**

Axelle Fanyo és una artista eclèctica i versàtil que pot abordar amb la mateixa solidesa tant repertoris clàssics com populars. Recentment, ha publicat diverses gravacions amb el segell Deutsche Grammophon gràcies a la seva participació en l'ECHO Rising Stars, organització que la porta aquest vespre a L'Auditori de Barcelona.

A inicis del segle XX, una sèrie d'escriptors i poetes alemanys van trobar en el cabaret un ecosistema propici en el qual desafiar la literatura conservadora de l'època. Un d'aquests poetes va ser Otto Julius Bierbaum, el qual l'any 1900 va publicar una col·lecció de poemes sota el títol *Brettli-Lieder*. Aquell mateix any, Arnold Schönberg va posar música a tres d'aquells poemes, als quals afegiria cinc cançons provinents d'altres fonts literàries per acabar de donar forma als seus *Brettli-Lieder*. Schönberg, atret pels versos sofisticats i alhora lleugers dels poemes, va compondre una música plena de sensualitat, humor i expressivitat. Dins d'aquesta mateixa tradició de cançó de cabaret s'insereixen també les *Cabaret Songs* que el compositor nord-americà William Bolcom va compondre entre 1963 i 1996 sobre textos d'Arnold Weinstein. Bolcom va escriure vint-i-quatre cançons que mesclen amb gràcia els estils populars dels Estats Units amb la música acadèmica europea. El resultat són composicions en aparença poc refinades, però dotades d'una retòrica afilada que uneix amb mestria música i text.

Tal com passa en les cançons de Schönberg i Bolcom, la barreja entre els gèneres populars i clàssics va marcar part de l'obra de Florence Beatrice Price i de Margaret Bonds, dues de les primeres compositoras afroamericanes en aconseguir reconeixement per la seva tasca professional dins l'àmbit de la música clàssica. Tant Price com Bonds eren admiradores de l'obra poètica reivindicativa de Langston Hughes, la qual van utilitzar per compondre moltes de les seves cançons, entre elles *Songs to the Dark Virgin* i *The Negro Speaks of Rivers*. Dues peces que mesclen sonoritats provinents de la música popular amb tècniques compositives clàssiques i que, temàticament, suposen una celebració de la cultura negra i un desafiament cap a les normes socials establertes. Excavant més a fons en aquesta tradició popular, Fanyo descendirà fins a les seves arrels. *Sometimes I Feel Like a Motherless Child* és un cant espiritual negre que té el seu origen en les comunitats d'esclaus africans arribats als Estats Units d'Amèrica. Com molts altres espirituals, aquesta cançó transmet la tristesa que sentien moltes persones esclavitzades per haver estat arrencades de les seves llars.

Axelle Fanyo oferirà també l'estrena nacional d'*Entre les miroirs* de Sofia Avramidou, l'obra que l'ECHO ha encarregat a la jove compositora grega. Avramidou centra el seu interès compositiu en el treball tímbric, l'evolució formal i el desenvolupament de la narrativa dramàtica mitjançant el contrast. A *Entre les miroirs* el contrast es dona en la confrontació de dues visions que evoquen l'energia d'una ciutat que engoleix els nostres desitjos d'evolució: la de Fernando Pessoa a *Lisboa com suas casas* i la de Konstandinos Kavafis a *La ville*. La cançó d'Avramidou evoluciona utilitzant la sonoritat del cos, reflex de Kavafis, i de la veu, reflex de Pessoa, per materialitzar una verticalitat que transita des de la terra, les nostres arrels, fins al cel, la nostra espiritualitat.

LLETRES

 [Descarrega les lletres del concert](#)

Axelle Fanyo ha estat nominada per la Philharmonie de Paris, l'AO de Lyon i la Calouste Gulbenkian Foundation.

EN COL·LABORACIÓ AMB

AMB EL SUPORT DE

